

POLITICKY KOREKTNÍ POHÁDKY NA DOBROU NOC

James Finn Garner

Politicky korektní pohádky na dobrou noc

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

 C P R E S S

James Finn Garner
Politicky korektní pohádky na dobrou noc – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

POLITICKY KOREKTNÍ
POHÁDKY
NA DOBROU NOC

James Finn Garner

 P R E S S

Obsah

Úvod (překlad: Anna Štádlerová)	7
O Červené karkulce (překlad: Eva Čechová)	9
Císařovy nové šaty (překlad: Anna Štádlerová)	13
O třech prasátkách (překlad: Marie Chudomelová)	16
Rumplcimpřcampr (překlad: Tereza Schlögllová)	19
O třech spoluzávislých kamzících Karlicích (překlad: Eva Čechová)	23
Locika (překlad: Kristýna Suchomelová)	27
Popelka (překlad: Klára Vajnerová)	32
Mášenka a tři medvědi (překlad: Anežka Dudková)	37
Sněhurka (překlad: Blanka Schütová)	41
Kuřátko Mrňátko (překlad: Marie Chudomelová)	50
Žabí princ (překlad: Kateřina Stupková)	55
Krysař (překlad: Tereza Schlögllová a Klára Vajnerová)	58
Jack a kouzelné fazole (překlad: Anežka Dudková)	63
Káčátko, které bylo posuzováno podle vnitřních kvalit, a nikoli podle vnějšího vzezření (překlad: Kateřina Stupková)	67
Královská pomsta (překlad: Blanka Schütová a Kristýna Suchomelová)	72

Úvod

Příběhy, na kterých se zakládají následující pohádky, v době svého sepsání dozajista splňovaly svůj účel: upevnit patriarchální uspořádání společnosti, zabránit lidem, aby se chovali spontánně a přirozeně, démonizovat „Zlo“ a „odměňovat“ „objektivní“ „Dobro“. Jen těžko můžeme vyčítat bratrům Grimmům jejich necitlivost k ženským tématům, minoritním kulturám a životnímu prostředí, i když nás to k tomu třeba svádí. V povýšenecké Kodani Hanse Christiana Andersena se nad nezci- zitelnými právy mořských víl také zamýšlel jen málokdo.

Dnes však máme příležitost – a povinnost – tyto „klasické“ pohádky pozměnit tak, aby odrážely osvícenější dobu. K tomuto účelu zde předkládám své skromné dílko. Od původního názvu *Moderní pohádky na teplé letní večery* (děkuji svému redaktorovi, že mě včas upozornil na moji heterosexuální necitlivost) jsme ze zjevných důvodů upustili, ale myslím, že sbírka mluví sama za sebe.

Toto je však pouze začátek. Dobrá zpráva je, že v tomto vydání konečně máme prostor i na tak dlouho odkládané zveřejnění „Káčátka, které bylo posuzováno podle vnitřních kvalit, a nikoli podle vnějšího vzezření“. Studnici svých nápadů jsem ještě zdaleka nevyčerpal a doufám, že tato kniha zažehne jiskru korektní inspirace u jiných autorů, jakož i zanechá nesmazatelnou stopu na našich dětech.

Pokud jsem tím, co bylo vyřčeno, nebo naopak vyřčeno nebylo, projevil jakoukoliv předpojatost vůči určitému pohlaví či genderu, regionu, vzhledu, typu postavy, živočišnému druhu, vzdělání, vůči určité

kultuře, národnosti, socioekonomické skupině, věkové skupině, inteligenční skupině nebo vůči určitým (ne)schopnostem, pokud se snad někde jeví můj pohled jako etnocentrický, falocentrický či heteropatriarchální nebo pokud se dopouštím jakékoliv jiné, ještě nezmíněné formy útlaku, omlouvám se a vyzývám vás, abyste předložili své návrhy k nápravě. Na cestě za smysluplným opusem prostým předsudků a očištěným od své pochybené, kulturně zatížené minulosti jsem se zcela určitě dopustil nějaké chyby.

O Červené karkulce

Bylo nebylo, na kraji rozlehlého lesa žila se svou maminkou mladá osoba, které říkali Červená karkule. Jednoho dne ji maminka požádala, ať své babičce odnese košík s čerstvým ovocem a minerálkou – ne však proto, že by to byla typicky ženská činnost, to v žádném případě, ale proto, že podobné velkorysé skutky pomáhají navodit pocit sounáležitosti. Krom toho Karkulina babička vůbec nebyla nemocná, naopak se těšila naprostému fyzickému i duševnímu zdraví a coby rozumově vyzrálý dospělý jedinec se o sebe dokázala postarat zcela bez problémů sama.

A tak se Červená karkule vydala s košíčkem v ruce na cestu lesem. Mnozí les pokládali za zlověstné, nebezpečné místo a co živi do něj nevkročili. Karkule však vlivem probouzejících se sexuálních pudů získala patřičnou porci sebevědomí a podobně očividné freudovské představy ji nemohly nikterak zastrašit.

Cestou k babiččině domku Karkuli začal obtěžovat vlk. Vypytał se jí, co to nese v košíčku. Karkule odpověděla: „Pár zdravých pochutin pro moji babičku, která se o sebe ovšem coby rozumově vyzrálý dospělý jedinec přirozeně dokáže postarat sama.“

„Poslouchej, beruško, to ale není vůbec bezpečný, aby se tady taková malá holčička procházela sama,“ zkusel to vlk.

„Váš sexistický komentář shledávám nanejvýš urážlivým a nebudu na něj reagovat jen z ohledu na váš tradiční status deklasovaného živlu, kterážto traumatizující skutečnost zapříčinila, že jste si vytvořil

„Rozhodli se tedy založit nekonvenční domácnost postavenou na vzájemném respektu a spolupráci...“

vlastní, zcela opodstatněný pohled na svět. Nyní mne prosím omluvte, neboť musím pokračovat v cestě,“ setřela Karkule vlka.

Karkule pokračovala po hlavní pěšině. Avšak vlk, jehož status vyrhele osvobodil od otrockého lpění na západním, lineárním způsobu myšlení, znal k babiččině domku rychlejší cestu. Vtrhl do chalupy a babičku sežral, což bylo pro masožravce jeho druhu zcela opodstatněné jednání. A jelikož byl vlk prost zkostnatělých tradicionalistických názorů na gender, oblékl si babiččinu noční košili a zalezl si do postele.

Karkule vešla do chaloupky a pozdravila: „Babičko, přinesla jsem ti na zub něco malého bez obsahu tuku a soli, abych ti coby moudré a pečující matriarše projevila uznání.“

„Pojď blíž, dítě, ať si tě mohu prohlédnout,“ odvětil vlk z postele slabounkým hláskem.

„Ach, já úplně zapoměla, že jsi opticky znevýhodněná jako netopýr. Babičko, proč máš tak velké oči?“ divila se Karkule.

„To proto, že toho už tolik viděly a odpustily, beruško.“

„Babičko, proč máš tak velký nos? Samozřejmě jen relativně, a rozhodně má něco do sebe.“

„To proto, že toho už tolik načichal a odpustil, beruško.“

„A babičko, proč máš tak velké zuby?“

„Mám se rád se vším všudy!“ vyštěkl vlk a vyskočil z postele. Sevřel Karkuli drápy a chystal se ji pozřít. Karkule vykřikla – ne však proto, že by ji snad vyděsily vlkovy očividné sklony k transvestitismu, ale proto, že tak svévolně narušil její osobní prostor.

Její křik zaslechl kolemjdoucí dřevorubný jedinec (nebo také technik dřevního paliva, kterémužto označení dával dotyčný přednost). Sotva vtrhl do chalupy, uviděl probíhající potyčku a pokusil se zasáhnout. Jakmile však pozvedl svou sekeru, Karkule i vlk se zarazili.

„O co přesně se tu pokoušíte?“ obořila se na něj Karkule.

Dřevorubný jedinec zamrkal a pokusil se odpovědět, jenže se mu nedostávalo slov.

„Vtrhnete sem jako nějaký primitiv a necháte za sebe myslet svou zbraň!“ vykřikla. „Vy jeden sexisto! Vy mezidruhový šovinisto! Kde

berete tu drzost předpokládat, že si ženy a vlci nedokážou vyřešit problémy bez pomoci mužů!“

Babička vyslechla Karkulin rozvášněný projev, vyskočila vlkovi z tlamy, popadla sekeru a uťala s ní dřevorubnému jedinci hlavu. V důsledku této drsné zkušenosti pocítili Červená karkule, babička a vlk souznění. Rozhodli se tedy založit nekonvenční domácnost postavenou na vzájemném respektu a spolupráci a žili spolu v lese šťastně až do smrti.